

CONTE PER L'ACTIVITAT DE CONEGUEM EL NOSTRE ENTORN

Conte destinat a nens de 3 a 5 anys

Objectiu

El conte es fonamenta sobre uns valors que cada vegada es fan més importants en la nostra societat. Aquest conte, a més, proposa d'introduir els més joves a alguns conceptes d'educació ambiental (molt bàsic considerant l'edat). A través dels diferents personatges els nens descobriran organismes del món vegetal i animal propis de l'entorn menorquí.

Personatges principals

1. L'Àvia Alzina
2. En Lluc el Cuc
3. Na Bernarda la Rata Sarda
4. En Felip el Ropit
5. En Serafi el Ratolí

Valors / principis d'educació ambiental

- *Respecte per al medi ambient
- *Coneixement d'alguns dels habitants del bosc
- *Nocions sobre els hàbits de vida d'alguns dels animals
- *Estructura d'un arbre i forma de reproducció
- *Concepte de migració de les aus

Valors del conte

- *Amistat (Entre tots els protagonistes)

- *Solidaritat (Treball comunitari)
- *Respecte a la gent gran (el Mussol)
- *Obertura cap a la diversitat (el Ropit)

L'Àvia Alzina i els seus amics

Fa molts anys, l'Àvia Alzina era un bebé. Imagineu que encara tenia l'aglà del qual havia nascut enganxat als peus que no ho sabeu??? Si, si, les alzines neixen dels aglans! ... Penseu com un arbre tan gran neix d'una cosa tant petita! (Vosaltres d'on heu nascut? penseu que també els nens quan neixen són molt petits i caben dins les panxes de les mares).

Mamà i papà alzina la cuidaven molt i la protegien amb les seves branques i fulles. Ella era la tercera germana nascuda en aquella primavera i era la més petita de tota la família. Les seves germanes de vegades es burlaven d'ella per la seva alçada ... a més, només tenia dues fulles quan elles ja anaven per la cinquena L'Àvia Alzina, malgrat els comentaris de les germanes, no s'enfadava i passava el dia contemplant el cel i les meravelles del bosc i somiant amb ser gran i forta com els seus pares algun dia.

Aviat, també, l'Àvia Alzina es va fer amiga de tots els animalets que vivien entre les branques dels seus pares, i sovint jugava amb ells. Hi havien **Juliol el Mussol**, que es deia així perquè havia nascut en una càlida nit d'estiu i els seus pares van pensar de donar-li el nom del mes el qual va néixer per a no oblidar mai el seu aniversari. Ell, com que era un animal nocturn, li feia companyia i li explicava contes meravellosos sobre aquell bosc tan màgic quan no podia dormir. Després, hi havia en **Lluc el Cuc** que es divertia arrossegant-se per les tendres branques de l'Àvia Alzina i li feia moltes pessigolles fent-la riure moltíssim. Altres molt bons amics eren na **Bernarda la Rata Sarda** i en **Serafi el Ratolí**, però al principi, l'Àvia Alzina, quan jugava amb ells, es confonia molt amb els seus noms ja que li semblaven animalets molt pareguts però al final va trobar un truc: Na Bernarda portava unes taquetes que dibuixaven a la cara algunes coses similars a una màscara de carnaval (ensenyar foto de rata sarda i ratolí a nen i mostrar-li que les taques de la rata sarda fan com una màscara).

Durant l'hivern, mentre l'Àvia Alzina i els seus amics jugaven, va arribar un ocellet nou que mai havien vist per allà. Llavors, com que l'ocell es va adonar que tots els miraven es va presentar: "Hola a tots! Sóc en **Felip el Ropit**", llavors l'Àvia Alzina, que de naturalesa era molt curiosa, li va preguntar perquè mai l'havia vist per allà i d'on venia. En Felip el Ropit li va contestar:

"Acabo d'arribar. De fet, he arribat aquesta nit. Vinc d'un lloc ben llunyà i com que allà els hiverns són molt freds i hi ha poc menjar, prefereixo migrar fins a Menorca per passar l'hivern. Tornaré a marxar a la primavera, però bé, m'agradaria molt ser el vostre amic!"

L'Àvia Alzina i els altres estaven molt contents de tenir un nou amic i al cap d'una estona ja estaven jugant tots junts.

Però un mal dia, al bosc van arribar un grup d'animals molt estranys que ningú havia vist mai ... Caminaven amb només dues cames, no sabien volar i ni tan sols tenien fulles (quins "animals" poden ser?? Fer endevinar als nens). Com que l'Àvia Alzina acostumava a fer amb els nous arribats, els va saludar i els va convidar a jugar amb ella i els seus amics. Però aquells éssers tant estranys no semblaven entendre la llengua de l'Àvia Alzina i no li van fer ni cas! De sobte, van treure de les motxilles uns estranys instruments i van començar a tallar tots els arbres del bosc! Crin cran crin cran crin cran els arbres anaven caient un a un i els animalets que vivien en ells sortien corrents (i volant). Al arribar la nit ja no quedava ni un sol arbre en peu... Els pares i les germanes de l'Àvia Alzina també havien estat tallats. L'Àvia Alzina va ser l'únic arbre que es va salvar perquè era encara tan petita que ningú es va adonar de la seva existència!

Estava allà sola plorant quan en Juliol el Mussol es va acostar a ella i la va abraçar amb les seves grans ales. També tots els animalets que s'havien quedat sense casa es van reunir al voltant de les seves petites branques i tot el grup va fer una reunió per decidir què fer. Juliol el Mussol era el més vell i el més savi de tots els habitants, així que va ser el primer a prendre la paraula:

"Estimats amics i amigues, el que ens ha passat és molt trist però no hem de rendir-nos ja que ens queda una gran esperança..."

Tothom es mirava i no entenia quina podia ser la gran esperança, ja que al voltant només es veien arbres pel terra. En Juliol el Mussol va a continuar:

"sí, sí!! Ho heu entès bé, l'esperança està entre nosaltres i és la nostra gran amiga l'Àvia Alzina (que en aquell temps en realitat es deia Valentina l'Alzina)".

L'Àvia Alzina no entenia res i se sentia molt trist. En Juliol va a explicar que ara el que havien de fer era tenir molta cura de l'Àvia Alzina perquè ella pogués créixer ràpidament i tornar a donar casa a tots els animalets que se n'havien quedat sense. Tots els animals es van posar a treballar per cuidar l'Àvia Alzina. Na Bernarda la Rata Sarda i Serafi el Ratolí van mossegar amb les dents l'aglà que havia quedat enganxat als peus de l'Àvia Alzina perquè així les seves arrels poguessin desenvolupar-se fortes i resistents. En Lluc el Cuc es preocupava d'aportar molts nutrients a la terra perquè L'Àvia Alzina sempre trobés menjar ric per créixer forta i frondosa. Durant l'hivern va tornar també Felip el Ropit que, veient la imatge desoladora d'aquest bosc que havia estat tan bell, es va posar ràpidament a ajudar els seus amics.

En poc temps, l'Àvia Alzina havia crescut ja un parell de metres, ja podia allotjar alguns dels seus amics, però encara no era prou grossa. A més, se sentia molt sola perquè era l'únic arbre del bosc. Llavors en Juliol el Mussol, que sempre sabia el que s'havia de fer, va explicar a l'Àvia Alzina que havia arribat el moment de produir aglans ja que quan aquests caiguessin al terra naixerien nous arbres. Llavors l'Àvia Alzina finalment ho va veure clar: si, ara que ho pensava, ella també havia nascut d'un aglà que els seus pares havien deixat caure a prop d'ells.

L'Àvia Alzina va començar llavors a produir aglans i deixar-los caure. En Felip el Ropit i en Juliol el Mussol eren els encarregats de portar els aglans als llocs més llunyans on L'Àvia Alzina no arribava, perquè allà també creixessin arbres. En poc temps hi havia noves alzines creixent per tot el bosc i els animalets tenien molt d'espai per viure i construir els seus nius i refugis. Entre tots, l'Àvia Alzina i els seus amics, havien salvat el bosc!

Ara podeu veure que l'Àvia Alzina és la més gran de tot el bosc perquè com va ser la primera és la més vella i per això l'anomenem Àvia...